

แด่คุณครู (พยาบาล) ผู้อุทิศ: รศ. พรรณี เหมือนวงศ์ (25 เมษายน พ.ศ. 2485 – 10 มิถุนายน พ.ศ. 2568 อายุ 83 ปี)

“ขอรำลึกถึง ตั้ง เพื่อนรัก เราอยู่ร่วมกันมาที่หอพัก ก.ไก่ ศิริราชพยาบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ.2506 เรียนต่อกันที่คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ตามกันมาอยู่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปี พ.ศ.2513 และยังคงไปเรียน MPH ที่ประเทศอิสราเอล โดยตั้งไปรุ่น 1 (ปี พ.ศ.2513) เราไปรุ่น 3 (ปี พ.ศ. 2515) กลับมาจากเรียน ก็ช่วยกันทำงาน เติบโตขึ้นด้วยกันมา เรียนรู้ และรับประสบการณ์มากมาย จากท่าน ผู้ก่อตั้งคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น รศ.ดร.สายหยุด นิยมวิภาต จนทยอยเกษียณกันไป แต่ก็ยังได้พบกันเป็นระยะส่งข่าวทักทายทุกวัน วันนี้ เพื่อน...ไม่อยู่แล้ว ใจหายจริง ๆ เพื่อนไม่ปรึกษาเรื่องโรคภัยไข้เจ็บเลย เราเอาใจช่วยตลอด ขอให้ผ่านภรรยารักษาไปด้วยดี ต่างก็ให้กำลังใจกัน เรื่องการเสื่อมไปตามวัยเสมอ นับรวม 62 ปี ของมิตรภาพที่ยาวนาน และเรื่องราวที่ทั้งหลายจะจารึกไว้ในความทรงจำของเราตลอดไป...10 มิถุนายน 2568 ขอร่วมส่งตั้ง...ไม่ต้องเจ็บปวดอีกต่อไป และหลับสนิทสุขสงบ สุขสบาย ในภพภูมิใหม่นะเพื่อน...จาก เพื่อน” (รศ.กัลยา พัทฒนศรี)

ข้างต้น เป็นถ้อยคำแสดงความอาลัย จากใจของเพื่อนสนิท ที่ส่งถึงท่าน รศ.พรรณี เหมือนวงศ์ ซึ่งเป็นวาระแห่งความเศร้าโศกที่เราต้องสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักและเคารพยิ่งของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และวงวิชาชีพการพยาบาลไปอีกหนึ่งท่าน

บทบรรณาธิการฉบับนี้ จึงขออุทิศพื้นที่ แสดงความอาลัยอย่างสุดซึ้ง ต่อการจากไป ของ รศ.พรรณี (สนั่นเมือง) เหมือนวงศ์ อดีตคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มข. และบูรพาจารย์ผู้ร่วมบุกเบิก มุ่งมั่นปั้น คณะพยาบาลศาสตร์ มข. ท่านเป็นทั้ง “แม่” และ “ครู” ในหัวใจของเหล่าศิษย์พยาบาล มากมาย

มีเรื่องราวมากมายที่ท่านเคยเล่าสู่กันฟัง ในงานวิจัยสถาบัน เรื่อง การก่อกำเนิด คณะพยาบาลศาสตร์ มข. ในฐานะคณะอาจารย์รุ่นแรกของคณะฯ ผู้มีประสบการณ์เรียนรู้ และร่วมบุกเบิกคณะพยาบาลศาสตร์ (ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2513) แห่งแรกของดินแดนอีสาน ในสมัยนั้นที่ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ห่างไกลความเจริญ และทุรกันดารจากเมืองหลวง ซึ่งในอดีตมีความขาดแคลนทรัพยากร และโอกาสด้านสาธารณสุขอย่างรุนแรง ท่านมิใช่คนพื้นที่ แต่ด้วยหัวใจที่ยิ่งใหญ่ ท่านเลือกมาทำงานที่นี่ด้วยความสมัครใจ สร้างครอบครัว และตั้งรกรากบนผืนดินนี้ จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

จากอดีตถึงปัจจุบันทั่วโลกรวมถึงประเทศไทย สถานการณ์การขาดแคลนพยาบาล ยังคงดำรงอยู่ ท่านเป็นหนึ่งในผู้พยายามกลั่นหยดน้ำ เพื่อเติมเต็มสายธาราพยาบาลไม่ให้เหือดแห้งแก่สังคม ท่านเป็นครูผู้จุดประกายความรัก ปูทางฝังความรู้ วิชาชีพ และคุณธรรม แก่นักศึกษาพยาบาล ด้วยความอ่อนโยน มั่นคงหนักแน่นในหลักการ ท่านเป็นผู้นำที่มีพลังแห่งความสงบนิ่ง เป็นแสงสว่างที่พั่งทางใจ ให้ทั้งผู้ร่วมงาน และเหล่าลูกศิษย์เสมอ และในฐานะผู้บริหารคณะพยาบาลศาสตร์ ท่านคือหนึ่งในป็นเฟื่องสำคัญ ในการขับเคลื่อนให้สถานศึกษาให้เติบโต มีคุณภาพ ก้าวหน้า สามารถผลิตบุคลากรพยาบาลทุกระดับ อย่างมีศักยภาพ ในระดับชาติและนานาชาติอย่างเต็มภาคภูมิ

แม้วันนี้ไม่มีท่านแล้ว แต่คุณูปการ ความเมตตา และแบบอย่างของท่าน จะคงอยู่ในหัวใจของเหล่าลูกศิษย์ ผู้เคยร่วมงาน และผู้ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากท่านตลอดไป... ขอให้ท่านสุขสงบ สู่สุขคติ และขอให้การอุทิศตนตลอดชีวิตของท่าน เป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้ที่ยังอยู่ สืบสานเจตนารมณ์ของท่านสืบไป... “หากไร้ร่างครูนี้ในวันเก่า ย่อมไร้เงา เราเช่นนี้ ที่เผลา...”

ด้วยความเคารพรักและอาลัยยิ่ง

ในนามผู้บริหารคณะฯ ทุกยุค

บุคลากร และคณาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บรรณาธิการวารสารและทีมงาน

**In Remembrance of Associate Professor Pannee Mueanwong:
A Tribute to a Devoted Nurse Teacher
(April 25, 1942 – June 10, 2025, aged 83)**

"In remembrance of 'Ting', my beloved friend. We shared our lives together since we lived in Dormitory "Kor Kai" at Siriraj Hospital in 1963, studied together at the Faculty of Public Health, Mahidol University, and later moved to Khon Kaen University in 1970. Ting pursued her MPH in Israel as part of the first cohort in 1970, and I followed in the third cohort in 1972. Upon returning, we worked side by side, grew together, and learned so much under the guidance of the founding Dean of the Faculty of Nursing, Associate Professor Dr. Saiyud Niyomwiphat. Although we eventually retired, we stayed in touch regularly. Today, my friend is no longer with us. It is heart-breaking. Ting never spoke of her illness, and we constantly hoped for her recovery, supporting one another through the aging process. Sixty-three years of deep friendship these memories will remain etched in my heart forever. On this day, June 10, 2025, I bid her farewell. May she be free from pain and rest peacefully in her next realm... From a friend." (Associate Professor Kalaya Patanasri)

The message above is a heartfelt tribute from a dear friend to Associate Professor Pannee Mueanwong, marking a moment of profound grief for the Faculty of Nursing at Khon Kaen University and the nursing profession in Thailand, as we mourn the loss of one of our most respected and cherished figures.

This editorial is dedicated to the memory of Associate Professor Pannee (Sananmuang) Mueanwong, former Dean of the Faculty of Nursing, Khon Kaen University, and one of the pioneering educators who devoted her life to the development and strengthening of the Faculties. To many, she was not only a teacher, but also a maternal figure whose guidance shaped generations of nurses.

There are many stories that Ajarn Pannee once shared in the Faculty's research project on the establishment of the Faculty of Nursing at Khon Kaen University. As one of the pioneering faculty members, with invaluable experiences of learning and contributing to the foundation of the Faculty of Nursing (since 1970), she played a vital role in establishing the first nursing faculty in Northeastern Thailand. At that time, the region was considered remote, underdeveloped, and far from the capital, with severe shortages of resources and limited access to healthcare. Although not a native of the area, with a noble heart, she chose to work here voluntarily, built her family, and made this land her home until the end of her life.

From the past to the present, the global shortage of nurses, including in Thailand, has persisted. Ajarn Pannee was among those who dedicated themselves to contributing drops of water to sustain the river of nursing, preventing it from running dry in society. She was a teacher who inspired love for the profession, imparted knowledge, and instilled professional ethics in nursing students with gentleness, firmness, and unwavering principles. She was a leader whose strength lay in calmness, a guiding light and source of comfort for colleagues and students alike. As an administrator of the Faculty of Nursing, she was one of the crucial driving forces in advancing the institution, ensuring its growth, quality, and excellence, and enabling it to produce competent nurses at all levels—nationally and internationally—with great pride.

Although she is no longer with us, her compassion, contributions, and exemplary life will remain in the hearts of her students, colleagues, and all who were inspired by her. May she rest in peace, and may her lifelong dedication continue to inspire those who carry on her legacy. "If not for the teacher's form long past, our smart shadows would not be cast."

With deepest respect, love, and sorrow,

**On behalf of past and present administrators, staff, and faculty members of
The Faculty of Nursing, KKU
Editor and Editorial Team**